

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ:

ΟΣΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ:

Από το χωράφι η χαρά του θερισμού, από τον αμπελώνα οι καρποί που τρώμε και από τις Γραφές διδαχή ζωοποιός. Το χωράφι σε ένα μόνο καιρό έχει τον θερισμό και το αμπέλι σε ένα μόνο καιρό έχει τον τρύγο, αλλά η Γραφή πάντοτε όταν διαβάζεται αναβλύζει διδαχή ζωοποιόν. Το χωράφι, όταν θερισθεί, αδειάζει και το αμπέλι, όταν τρυγηθεί, μειώνεται, αλλά η Γραφή, ακόμα και αν θερίζεται καθημερινά, τα στάχυα αυτών που την ερμηνεύουν δεν λείπουν από αυτή, και καθημερινά τρυγείται και τα σταφύλια της ελπίδος από αυτήν δεν δαπανώνται.

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ:

Έπρεπε εμείς να μην χρειαζόμαστε την βοήθεια από τα γράμματα, αλλά να προσφέρουμε τόσο καθαρό βίο, ώστε η χάρη του (αγίου) Πνεύματος να παίρνει την θέση των βιβλίων στις δικές μας ψυχές και όπως ακριβώς αυτά με το μελάνι, έτσι (και) οι καρδιές οι δικές μας με το (άγιο) Πνεύμα να έχουν γραφτεί εσωτερικά. Επειδή όμως αυτήν αποκρούσαμε την χάρη, ας αγαπήσουμε τουλάχιστον την δεύτερη πλευρά(*). Επειδή ότι το πρώτο ήταν καλύτερο και με όσα είπε και με όσα έκανε το εδήλωσε ο Θεός. Διότι και στον Νώε, και στον Αβραάμ και στους απογόνους εκείνου, και στον Ιώβ, καθώς και στον Μωϋσή, δεν ομιλούσε με γράμματα ο Θεός, αλλά αυτός ο ίδιος (ομιλούσε), επειδή έβρισκε καθαρή την διάνοιά τους. Επειδή όμως έπεσε στον πυθμένα της κακίας όλος ο Εβραϊκός λαός, τότε λοιπόν (χρειάστηκαν) γράμματα και πλάκες και η υπενθύμιση από αυτά. Και αυτό όχι μόνο τους αγίους στην Παλαιά (Διαθήκη), αλλά και (στους αγίους) στην Καινή (Διαθήκη) μπορεί να δει κάποιος να συμβαίνει. Επειδή ούτε στους αποστόλους έδωσε κάποιο γραπτό ο Θεός, αλλά αντί για γράμματα υποσχέθηκε να δώσει την χάρη του (αγίου) Πνεύματος. "Επειδή εκείνος (ο Παράκλητος) θα σας υπενθυμίσει" λέει (ο Κύριος) "τα πάντα". Και για να μάθεις ότι τούτο πολύ καλύτερο ήταν, άκουσε και δια του προφήτη τι λέει: "Θα συνάψω με σας καινούρια διαθήκη και θα δώσω τους νόμους μου στην διάνοιά τους και πάνω στις καρδιές τους θα γράψω και όλοι θα γίνουν θεοδίδακτοι". Και ο Παύλος δείχνοντας αυτή την υπεροχή έλεγε ότι λάβαμε νόμο "όχι σε λίθινες πλάκες, αλλά σε σάρκινες πλάκες της καρδιάς". Επειδή όμως με το πέρασμα του χρόνου παραστράτησαν, άλλοι μεν λόγω γνώμης, άλλοι δε λόγω βίου και τρόπων, χρειάστηκε πάλι η υπενθύμιση από τα γράμματα. Κατανόησε, λοιπόν, πόσο μεγάλο κακό είναι, εμείς που αν και οφείλαμε να ζούμε καθαρά, ώστε να μην χρειαζόμαστε τα γράμματα, αλλά αντί για βιβλία να προσφέρουμε τις καρδιές (μας) στο (άγιο) Πνεύμα, επειδή απωλέσαμε εκείνη την τιμή και καταντήσαμε να χρειαζόμαστε αυτά (τα γράμματα), ούτε το δεύτερο φάρμακο πάλι να μην χρησιμοποιούμε όπως πρέπει. Διότι αν ήταν κατηγορία το ότι χρειαζόμαστε γράμματα και ότι δεν λαμβάνουμε την χάρη του (αγίου) Πνεύματος, σκέψου πόσο μεγάλη κατηγορία (είναι) το ότι δεν θέλουμε να κερδίσουμε ούτε μετά από αυτή την βοήθεια, αλλά περιφρονούμε τα γράμματα σαν να βρίσκονται μάταια και άσκοπα και επισύρουμε μεγαλύτερη τιμωρία. Το οποίο βέβαια για να μην γίνει ας προσέχουμε με ακρίβεια στα γραμμένα και ας μάθουμε πως εδόθη ο παλαιός νόμος και πως η Καινή Διαθήκη.

Ευχάριστο είναι το λιβάδι και ο κήπος, αλλά πολύ πιο ευχάριστη είναι η ανάγνωση των θείων Γραφών. Γιατί εκεί υπάρχουν άνθη που μαραίνονται, ενώ εδώ νοήματα που πάντοτε είναι ακμαία. Εκεί

ζέφυρος που φυσάει, ενώ εδώ η αύρα του (Αγίου) Πνεύματος. Εκεί τα αγκάθια που περιτειχίζουν, ενώ εδώ η πρόνοια του Θεού που ασφαλίζει. Εκεί τζιτζίκια που τραγουδούν, ενώ εδώ οι προφήτες που κελαηδούν. Εκεί τέρψη από την εμφάνιση, ενώ εδώ ωφέλεια από την ανάγνωση. Ο κήπος (βρίσκεται) σε ένα τόπο, ενώ οι Γραφές σε όλα τα μέρη της οικουμένης. Ο κήπος υποτάσσεται στις ανάγκες των καιρών, ενώ οι Γραφές και μέσα στο χειμώνα και μέσα στο καλοκαίρι έχουν πολλά φύλλα και είναι γεμάτες καρπούς. Ας προσέχουμε λοιπόν στην ανάγνωση των Γραφών, γιατί εάν προσέχεις στην Γραφή σου εκβάλλει την λύπη, σου φυτεύει την ευχαρίστηση, αναιρεί την κακία, ριζώνει την αρετή, δεν αφήνει μέσα στην αναταραχή των πραγμάτων να παθαίνεις όπως οι ναυτικοί στην τρικυμία. Η θάλασσα μαίνεται, αλλά εσύ πλέεις με γαλήνη, γιατί έχεις κυβερνήτη την ανάγνωση των Γραφών, επειδή αυτό το σκοινί δεν το σπάζει η δοκιμασία των περιστάσεων.